

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Landelini, Abbatis Crispiniensis, ex ea, quæ extat apud Surium
Claruit anno Domini 650. Sub Clodoueo, Francorum rege, Dagoberti filio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

VITA S. LANDELINI, ABBATIS CRISTIANI. C. Baro. to.
*spiniensis, ex ea, qua extat apud Maurum Clavium. 8. Annal.
 anno Domini 650. Sub Clodoveo, Francorum re-
 ge, Dagoberti filio.*

Landelinus claris Francorum natalibus,
 in villa quam Vallem vocant, civitate Ca-
 meracensi, Dagoberti inclyti regis tempo-
 ribus ortus, Auberto antistiti, qui eum de sacro
 fonte susceperat, literis & pietate imbuendus
 traditus est. Cumque & insita naturæ bonitate, &
 optima præceptoris educatione, non mediocres
 in omni virtute progressus faceret, prorsus ut re-
 lictis mundi vanitatibus, se totum Deo cōsecre-
 re proponeret, quidam eius cognati venenatis
 sermonibus eum ab amore rerum cælestium planè
 abduxerunt, falsisque promissis eò impietatis o-
 ptimæ indolis iuvenem impulerunt, ut relicto
 clanculum Auberto, nefandis se totum scelere
 bus traderet, ac tandem cædibus ac rapinis, præ-
 donum instar, se, suamque familiam turpissimè
 inquinaret. Et ut liberius huic insisteret negotio,
 mutato nomine, Maurosum se appellari voluit,
 scilicet ne nomen quandoque proderet eum, qui
 se in perditionis latebris totum abdiderat.

15. Iunii.

Aubertus,
 Cameracens.
 Episcopus.

Landelinus
 seductus, vi-
 nit flagitio-
 se.

Maurosum
 se vocat.

Interea Aubertus Pontifex quanquam incre-
 dibili mœrore affectus, planè contabesceret, nō
 tamen salutis eius spem penitus abiecit: sed
 precibus variisque corporis afflictionibus, die
 nocteque diuinum numen fatigabat, ut errantem
 oculos tandem aliquando in viam reduceret.
 Nec despexit Deus preces supplicantis. Cum e-
 nim nocte quadam insigni flagitio diuitis cuius-
 dam domum cum socijs deripere statuisset &
 quidam ex eius complicibus e vita excederet,

Q99

Landel-

VITA

Landelinus morte eius vehemēter afflictus, mēbra sopori dedit; viditque miseri illius animam, (dētū mirabile) in tartarum abduci. Cumque non sine ingenti tremore id adspiceret, adstitit ei Angelus Domini & voce terribili hoc modo Landelinum compellat; En præmia laboris tui Landeline; vide ut anima socij tui ad inferorum æterna supplicia pertrahatur; simulq; considera, vtrū tibi præstabilius sit, in barathrum æstuantis gehennæ ita protrudi, an nobiscum potius gaudijs perfrui sempiternis. Missa igitur fac opera satanæ, & amplectere Christi militiā. Excute iā iam à cervicibus tuis, iugum diabolicę seruitutis, ut post brevis huius vitæ curricula, possis æternū regnare cū Christo. His alijsq; multis Landelinus non mediocriter terrefactus relictis omnibus pedes Cameracū festinat, & S. Auberti pedibus se aduoluens, pro admisis criminibus pœnitentiæ multam sibi irrogari orat. Ille verò pius pater, gaudens pœnitentem suscipit, & quem diu à se profugum fleuerat, lætabundus sanctæ matri Ecclesiæ restituit.

per visū ab Ang-
lo a-
riter admo-
nerur vt se
corrigat.

Redit ad sa-
nitatem, &
agit pœnitē-
tiam.

Itaque Landelinus sathanico vulnere sanato, in monasterium se recepit, vbi corpus ieiunijs ac vigilijs macerās, debitum de sceleribus suis supplicium sumpsit; ac tandem diuturna pœnitentia excoctus, cęlestis militiæ chlamyde se induit. Eo autem diuinæ gratiæ munere affectus, ut peregrinationis etiam labore se affligeret, Romam ad prædulcia Apostolorum limina, accepta antistitis benedictione, abiit; vbi persolutis votis precibusq; celeriter in Gallias redijt; ac Diaconatus officium, virtutis & sanctitatis opinione præstans, ab Auberto accepit. Præstitit verò illi Deus tantū animi ardorem, ut cōmuni pietatis officio

Romæ vi-
sit limina
Apostolo-
rum.

Fit Diaconus.

officio minime contentus, crebro lachrymarum
imbre se perfunderet, nec vlla omnino seuerio-
ris disciplinæ studia prætermitteret.

Non multò post, secundo Romam petijt, ex-
pletisque pro voto, quæ illic facere constitue-
rat, ad beatum Autbertum redijt qui eum presby-
terij tunc honore insigniuit. Porro ad eum hono-
ris gradum euectus, tãcum sanctitate excreuit, vt
omnibus ingentem sui admirationem commo-
ueret. Volens autem sibi cumulare labores, licet
iam defesso esset corpore, tertio se Romano cõ-
misit itineri, cum duobus discipulis, Adelino
& Domitiano, qui ei iam dudum in verbi Dei
prædicatione adheferant; adoratisque Apostolo-
rum liminibus, foeliciter ad sua redijt; impetra-
taque à beato antistite facultate, Haynauū locū
Sabi fluuii adiacentem adiit; qui à riuulo in hūc
ipsum fluuium decurrente, Laubacus vocatur;
atq; illic sibi & discipulis monastica domicilia
construxit. Aliud quoque monasterium in pago
quem Alnam dicūt, edificauit; quod sacris prin-
cipis Apostolorum pignoribus egregiè exorna-
tum, præclaris eiusdem virtutibus cõmunitur.
His addidit tertium in pago Templutensi, quod
sicut & superiora, principi Apostolorum con-
secrandum curauit. Et hæc quidem duo postre-
ma monasteria egregiè ditauit. Laubias verò re-
gijs auxit muneribus, quæ regum liberalitate &
munificentia, passim per Fracorum regna ei col-
lata fuerant.

His ita gestis, diuino vt credimus instinctu,
ad alium quendam locum, Non fluuii vicinum
concessit; vbi in sylua quadam Ambliagis, ex-
tirpatis virgultis, oratorium Virgini Mariæ sa-
crum construxit. Sed cum locum illum extrema

Fit presby-
ter.

Sabis vulgò
Sambra.

Construit
monasteriū.

Laubiense
vel lobicense
monasteriū

aquæ penuria laborantem fratribus inutilè cer-
 neret, & omnia circumquaque loca perlustrans,
 frustra huic malo remedium quæreret. fuis ad
 Deû precibus, semel scipione suo terrâ percussit
 statimque fons crispantibus aquis largiter ma-
 nans erupit; Quæ res loco nomê dedit. viro san-
 cto illum Crispinium appellâre. Interim & no-
 minis & sanctitatis eius fama vbiq; divul-
 gata S. Martinus Papa prædicandi munus ei in-
 iunxit; quod aded naviter implevit. vt magnus
 quotidie ex diversis partibus. ad eum cõcurfus fi-
 eret. At ille cum cerneret populi frequentiam
 diuinæ lucis radios multum impedire, quò mi-
 nus mentis eius domicilium penetrarent, haud
 ita procul ab eo loco (recedens, solitarium sibi
 habitaculum delegit. In loco autê vbi fons Cri-
 spinij in flumen influit, templum principi Apo-
 stolorum sacrum condidit. Ibi verò non multò
 post leni febricula correptus, fratres aduocavit,
 & in cinere ac cilicio iacens, astantibus (quos vi-
 de quaque ad Christum adduxerat) charissimis fi-
 lijs. animam bonorum operum floribus redimi-
 tam, Christo reddidit. Discipuli venerabile cor-
 pus multis cum lachrymis, quas desiderium eius
 prouocabat, eodê in monasterio honorificè con-
 diderunt; vbi eius meritis & intercessione multis
 ac stupendis miraculis clarum, requiescit.

Fontem suis
 precibus
 impetrat.
 Crispinium

Degit soli-
 tarius.

Moritur vir
 sanctus in
 cilicio &
 cinere.

VITA S. ABRAHAE ABBATIS: EX EA

C. Baran in
 not. marty.
 Rom.

quæ est per Gregorium Turonensem Episcopum.
 cap. 3. lib. sanctor. Patrum. Claruit circa annum
 Domini 460.

15. iulij.
 Abrahæ pa-
 tria.

Abraham super Euphratis fluij lictus exor-
 tus, à puero pietatis operibus mirificè
 delectus.